

**Marek Gedl, Jan
Chochorowski, Renata
Kisza, Krzysztof
Kaczanowski, Elżbieta Gleń**

Kietrz, pow. Głubczyce. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 59

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KIETRZ , pow.Głubczyce
Stanowisko 1

Instytut Archeologii Uniwersytetu
Jagiellońskiego,
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
w Głubczycach.

Badania prowadzili: doc.dr Marek Gedl,
mgr Jan Chochorowski i mgr Renka Ki-
sza, oraz antropolodzy: dr Krzysztof
Kaczanowski i mgr Elżbieta Gleń, Kontynu-
cja badań zapoczątkowanych w 1956 roku.
Cmentarzysko kultury łużyckiej z III okre-
su epoki brązu i z początków okresu lateń-
skiego, cmentarzysko kultury celtyckiej z
okresu lateńskiego, ślady osady neolitycznej.

Prace prowadzono w zachodniej części stanowiska, w obrębie najstarszej czę-
ści cmentarzyska kultury łużyckiej. Zbadano łącznie 218 obiektów archeologicznych.
W przeważającej większości były to niewielkie groby ciałopalne popielnicowe lub
bezpocielnicowe - jamowe, zaliczane do wczesnej fazy kultury łużyckiej i datowane
na schyłek II lub na III okres epoki brązu. Groby wyposażone były w ceramikę
charakterystyczną dla wczesnej fazy kultury łużyckiej oraz w drobne wyroby brązo-
we. W kilkunastu grobach popielnicowych natrafiono na dwie popielnice ustawione
obok siebie. Kilkakrotnie liczba popielnic w grobie była większa / do pięciu sztuk /.
Odkryto też dziewięć grobów ciałopalnych bezpopielnicowych, które założone były
w dużych jamach / o długości 2-3 metrów /. W grobach tych natrafiono na pozosta-
łości trumny drewnianej, na której dnie rozsypane były przepalone szczątki kostne,
niekiedy należące do kilku osobników - osób dorosłych i dzieci. Wśród kości znaj-
dowano drobne wyroby brązowe, paciorki szklane i bursztynowe. Forma tych grobów
świadczy o silnych tradycjach ze strony kultur mogiłowych. Natomiast wyposażenie
jest już charakterystyczne dla wczesnej fazy kultury łużyckiej.

Zbadano też blisko dziesięć grobów ciałopalnych zaliczanych do schyłkowej
fazy kultury łużyckiej i datowanych na przełom okresów halsztackiego i lateńskiego
oraz na początki okresu lateńskiego. Cztery dalsze groby ciałopalne popielnico-
we wyposażone były w wyroby, zwłaszcza ceramikę, charakterystyczne dla kultury
celtyckiej. Z lateńską częścią cmentarzyska wiąże się pozostałość czworobocznej
konstrukcji / o boku długości 8 m / odkrytej w latach poprzednich, a przebadanej
ostatecznie w 1973 roku.

Do obiektów nie związanych z cmentarzyskiem należy duża jama, w której
znaleziono kamienne żarna nieckowate wraz z rozcieraczem. Sądzić można, że jama
ta wiąże się ze śladami mało intensywnej osady neolitycznej, jaka znajdowała się
na stanowisku. Prawdopodobnie w tym samym czasie w jamie są resztki odosobnionego
paleniska.